

گاوهای

با

سرودهای اشوفزدشت

نگارش :

سرکار سر هنر احمد بهار مدت

۲

سراینده گاوهای (سرهنگ بهار مدت) این کار خویش را به پیشگاه دوست ارجمند
بزرگوار و رادمرد والا منش یگانه است دکتر استند پار یگانگی پیشکش و نیاز مینهاد
(از اینکه آن زداردن این کله در شماره پیش فراموش شده است پوزش عینخواهیم پشون).

ها (۴۸ - ۵)

ای راستی کجا بتو خواهم رسید کی مانند دانائی از دیدن منش باک خشنود خواهم شد و از
نگریستن بار گاه اهور ای بزرگ و جلال مزدا، امیدوارم که با زبان خویش و بتوسط این آین راه ن را بسوی
آن کسیکه بزرگتر از همه است هدایت کنم.

کجا ای راستی خواهم رسید من؟
ز دیدار منش باک خشنود
زمزا بار گاهی که سترک است
بود من را بسی امید دم پیش از علوم انسانی و طالعاتی
همی باداد و با آین این کیش
بوی آنکسیکه هست بر ترک حامی علوم انسانی

ها (۶-۴۸)

ای مزدا بنا بوعده مطمئن خویش با و هومن و اشا بسوی زرتشت آمده مرا پایه داری
و بناء استوار بخش تا از پرتو آن بتوانم به خصوصت دشمنان غالب گشته بیروز شوم.

هلا مزدا، بسار منده نویسید
روان شو با و هومن سوی زرتشت
بناهم باش اندر پایه داری استواری
که تا بر دشمنان بیروز گردم

ها (۷-۴۸)

ای راستی شکوه منش باک را از آن من ساز تو ای آرمیتی حاجت گشتاب و
مرا بر آر، ای مزدا و پادشاه من چنان ساز که یغمبر تو بتواند شوند گانی برای
خود فراهم کند.

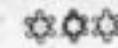

تو باداش و شکوه و هومن، باز
همی کشتاب دا آن شاه گیتی
چنانم یاوری کن که فراهم
بهرت، بشنو نده از بر تو

هلا، ای راستی، از آن من ساز
نیازم را بر آور آرمیتی
تو ای مزدا و بکنا پاد شاهه م
توانند آورد بغمبر تو

(۸-۴۸) ها

تو ای بهتر از همه و با بهترین راستی هم اراده برای بیل تامور فرشو شد
و خود من واز برای کسیکه اراده تو در آن باشد نیک تر چیز را که نعمت پاک منشی جاودائی
است از تو تمنا دارم.

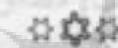

بهین تر راستی را بارو همراهی
همی بهر من و هر که گنی رای
ز پاکی منش کان جاودائیست
که باشد از توانین یک خواهش نیز

تو بهتر از همه، بالا زهر جای
برای ناهور، فرشت دانای
از آنچه نیک تر در زندگانیست
بکن ارزانی، ای والا ز هر چیز

(۹-۴۸) ها

از پسی شکرانه بخشایش تو، ای اهورا مزدا وای راستی وای منش پاک هماره
کوشتم که مورد غضب واقع شوم سرود های ستایش خود را نیازت میکنم ای کسیکه آرزو های ما
تو برآورده و امید بهشت مابسوی است.

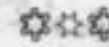

بی بخشایش نیکی شناست
اهورا، راستی، در کوشتم من
باشد، بنگرد، برگشته چشمی
ز خود سرواد های برسنایش
بر آری بهر ما و هم روانها
که تا پ دید ما کوی باشد

برای آنکه جای آدم سبات
اهورا، پاک مزدا، ای و هومن
که هر گز سوی من پر تاب خشی
نیازت مینمایم با نیایش
بتو که آرزو ها، آرمانها
بهشت امید ماسوی تو باشد

(۱۰-۴۸) ها

گسانی را که تو از برای درستی کردار و باکی فکر شان سزاوار ناسی آرزویم
آنرا برآورده کامروا فرما پچه بخوبی میدانم این نیایشها و سرود هاییکه تقدیم تو میشود بدرگاه
پذیرفته اتر نیک خود را بروز میدهید.

شناسی پاک اندیش و اوar
بفرما، کامشانرا و پیروز
چه، میدانم که هرچه از نیایش
پذیری همچو سروادم ز بخش

گسانیکه درست و راست کردار
بر آور آرزو شانرا و پیروز
چه، میدانم که هرچه از نیایش
پذیری همچو سروادم ز بخش